Wychodzi we wtorek, czwartek i sobotę. Co sobota dołączony jest arkusz Rozmaitości, pisma ku pożytkowi i zabawie. Prenumerata Gazety z Dodatkiem i Rozmaitościami wynosi: na kwartał, dla odbierających w samym Lwowie 4 zr. 48 kr., na poczcie lwowskiéj 5 zr. 12 kr., na wszelkich innych pocztach 5 zr. 36 kr. mon. konw. Prenumerata półroczna wynosi dwa razy tyle co kwartalna.

GAZETA LWOWSKA.

Dodatek do Gazety Lwowskiéj obejmuje Doniesienia urzędowe i prywatne. Za umieszczenie w dodatku płaci się od wiersza w pół kolumnie (drukiem garmont) za pierwszy raz 3 kr., a za każdy następujący raz tylko po 1 1/2 kr mon. konw. Za większe litery płaci się podług tego, ile na zwyczajny druk obrachowane miejsca zajmą. Redakcyja Gazety Lwowskiéj przyjmuje tylko frankowane listy

Czwartek — Nro. 147. — 16. grudnia 1847.

Przegląd artykułów.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Ze Lwowa. —

Z powodu rocznego zamknięcia rachunków, **galicyjska kasa oszczędności** w wilije Bożego Narodzenia t. j. 24go grudnia r. b. o godzinie 12téj w południe wkładki za ten rok przyjmować i wypłacać przestanie.

Dnia 2. stycznia 1848 działania kasy oszczędności na nowo się rozpoczną.

Od Dyrekcyi galicyjskiéj kasy oszczędności.
We Lwowie dnia 11. grudnia 1847.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Wielka Brytanija i Irlandyja.

Z Londynu dnia 4. grudnia. Na posiedzeniu izby niższéj dnia 2. grudnia rozpoznawano ciągle jeszcze ostatnie handlowe przesilenie i akt o banku z roku 1844. Również i w izbie wyższéj wszczęto mowę o tym przedmiocie, a to w skutek wniosku margrabiego Lansdowne o mianowaniu takiéjże saméj rozpoznawczéj komisyi, jaką kanclerz skarbu w izbie niższéj zaproponował. Uzasadnienie tego wniosku rozciągało się na te same punkta, które Sir Charles Wood przytoczył, to jest, że nie bankowemu aktowi należy przypisać przesilenie, lecz przesadzonemu kredytowi kupieckiego stanu, do czego się także nieurodzaj i spekulacye w kolejach żelaznych przyłączyły. Dla osiągnienia w téj mierze pewności, należy mianować komisyę rozpoznawczą i poddać pod roztrząsanie istnącą ustawę o banku, o ile ona na to przesilenie wpływ wywierała. Lord Stanley nie miał nic do zarzucenia przeciw mianowaniu téj komisyi i zgadzając się z ministrem w tém, że ustawa o banku nie jest przyczyną tego przesilenia, był tego zdania, że ta ustawa pogorszyła przesilenie, którego przyczyny należy szukać w zniesieniu ustaw zbożowych i w zaprowadzeniu wolnego handlu. Hrabia Grey zaprzeczył temu. Lord Brougham zaś nadmienił, że całą kwestyę o ustawach zbożowych należy przedłożyć komisyi; zdanie to podzielał także lord Ashburton, który oprócz tego jeszcze starał się zbijać to twierdzenie ministra, że kupiecki stan w Anglii wywołał przesilenie przez zbyteczne rozszerzenie swego kredytu. Po tych rozprawach przyjęto wniosek bez dalszego głosowania, a posiedzenie odroczono. — W izbie niższéj toczono daléj tę debatę, która z 30go na dzień wczorajszy odłożona była. Jednakże zabierali w téj mierze głos tylko mowcy podrzędnego znaczenia, a rozprawy nie zawierały nic ważnego. Pan Urquhart zastępował radykalne stronnictwo banku i żądał nawet znie-

sienia aktu z roku 1810 czyli powrotu do czystego obiegu papierowych pieniędzy bez podstawy metalicznéj. Po nim następowali rozmaici mowcy, którzy mówili za i przeciw bankowemu aktowi z roku 1844, ale nie przytoczyli nic nowego. Rozprawy te znowu odroczono. — Pan B l e w i t t oznajmił, że po mianowaniu komisyi zaproponuje instrukcyę dla niéj, czyby nie wypadało upoważnić bank do rozszerzenia swych emisyj nad 14 milionów funtów szterlingów. Lord J o h n R u s s e l l odłożył swój wniosek o emancypacyję żydów aż do 16go b. m., a po feryach przyrzekł przedłożyć rozporządzenie względem ustaw nawigacyjnych. Dnia 8go b. m. zaproponuje pan J, O'C o n n e l l ogółową komisyę izby dla naradzenia się nad stanem Irlandyi. Sir J é r z y G r e y oznajmił, że od czasu zawieszenia transportacyi do kraju Vandiemena nastąpiła wielka trudność w pomieszczeniu zbrodniarzy. Niejaką część z nich pomieszczono przy robotach marynarki w P o r t s m o u t h i W o l w i c h, wielu posłano na wyspy Bermudzkie, a teraz zachodzi kwestya o zatrudnienie drugich w G i b r a l t a r z e. Wielu z nich umieszczono także tymczasowie po więzieniach irlandzkich.

Na posiedzeniu i z b y n i ż s z é j dnia 3go grudnia zakończono rozprawy nad przesileniem handlowem i nad kwestyą o banku, a wniosek kanclerza skarbu względem mianowania komisyi dla rozpoznania obu tych przedmiotów z odrzuceniem propozycyi do dalszego odroczenia debaty, przyjęto 257 glosami przeciw 45. Dzisiejsze roztrzasanie tych kwestyi miało większą ważność niż wczorajsze, gdyż kompetencyjni mężowie i znakomici mowcy w tej mierze głos zabierali. Gdy ze strony protekcyonistów margrabia d e G r a n b y rozpoczął rozprawy słabemi dowodami lorda S t a n l e y i lorda J e r z e g o B e n t i n c k przeciw wolnemu handlowi i przeciw bankowym ograniczeniom ustawy z roku 1844, były kanclerz skarbu za ministerstwa pana M e l b o u r n e pan F r a n c i s B a r i n g oświadczył się w ogóle pomyślnie o wdaniu się rządu w sprawy banku, ale był tego zdania, że przy mianowaniu komisyi należy najszczególniej wziąć pod rozwagę list pierwszego ministra i kanclerza skarbu z dnia 25. października, gdyż bankowa ustawa przez konieczne wystąpienie przeciw niej rządu, ucierpiała na zaufaniu publiczności, owoż potrzeba użyć wszelkich środków dla przywrócenia tego zaufania. Pieniężna targowica polepszyła się przez postępowanie rządu, ale kredyt ustaw, które regulowały pieniężną targowicę, jest zachwiany. Dlatego należy ustalić dobre strony bankowej ustawy z roku 1844, szkodliwe zaś należy ulepszeniami usunąć, Trzy rzeczy są najszczególniej, które on sobie po bankowej ustawie z roku 1844 obiecywał, popierwsze, że prywatne banki będą powściągnięte w zbytecznem puszczaniu w obieg banknotów, powtóre, że wexlowe kursy wezmą dla Anglii pomyślny obrót, nim bank przyjdzie do stanu ostatecznej słabości. Jak jedno tak i drugie się ziściło; w szczególności mógł bank przywieść do skutku swoje operacye bez obawy wyczerpania się przez odpływ pieniędzy w głąb kraju, owoż byłaby to w teraźniejszem nieszczęściu niezupełnie płonna obawa, — dlatego niewaha on się z swojéj strony oświadczyć, że, gdyby teraźniejsze, nadzwyczaj głęboko rozgałęzione przesilenie nastąpiło było przed wydaniem bankowej ustawy z roku 1844, tedy teraz musianoby nad czem innem toczyć obrady, a nie nad mianowaniem komisyi rozpoznawczéj. Co się tyczy trzeciego punktu, którego po bankowych ustawach się spodziewał, byłto ten, iż sądził, że ustawa przymusi bank do rozpoczęcia wcześnie swych operacyi, że go przymusi do usunięcia jego banknotów z handlu w takim stopniu, w jakim brzęczący pieniądz w jego kasach się zmniejszy, i że w ten sposób zmniejszy się ucisk wszelkiego przesilenia. Ale on omylił się w tem. Dnia 12. września 1846 wynosił bullion w banku 16,000,000 funtów sztr., a suma krążących banknotów 20,980,000 funtów szter., przeciwnie zaś w kwietniu 1847 pierwszy wynosił tylko 9,000,000 funtów szter.. a druga 21,228,000 funtów szter. Według jego zdania to nie powinno było nigdy nastąpić za panowania bankowej ustawy, owoż nieuniewinnia się tego, utrzymując, że przyczyna spoczywa w błędnem postępowaniu banku, bo dobra ustawa o banku, powinna była takowe błędy niepodobnemi uczynić. W końcu napominał, aby to spokojnie, z zastanowieniem i bez wszelkiego pospiechu rozważono. — Toż samo żądanie, jak pan B a r i n g, przedłożył pan H e r r i e s, podobnież dawny kanclerz skarbu w ministeryjum W e l l i n g t o n a i gorliwy protekcyonista, ale on nie miał przytem zamiaru, aby przezto była ukonsolidowaną bankowa ustawa z roku 1844, lecz utrzymywał, że ministrowie mieli inne pobudki do wydania swego listu, nie zaś te, które przytoczono, a te zostały najszczególniej wywołane przez taki stan banku, który okazuje, że bankowa ustawa z roku 1844 zupełnie się niepowiodła. Dlatego nie należy zatrzymać tej ustawy. — Lord J o h n R u s s e l l zbijał zdania pana H e r-

Dodatek nadzwyczajny do Nru 147 Gazety Lwowskiej.